

До ключових біоекономічних векторів підвищення економічної ефективності підприємств доцільно віднести: ресурсоефективність та циркулярні моделі виробництва; біотехнологічні інновації; ESG-орієнтоване управління; цифровізація біоекономічних процесів; інтеграція у глобальні біоекономічні ланцюги вартості.

Міжнародна інтеграція відкриває можливості для участі підприємств у глобальних біоекономічних екосистемах, що дозволяє розширити ринки збуту, залучити іноземні інвестиції та впровадити передові технології [2; 4]. Узагальнюючи, можна представити економічну ефективність підприємства як функцію біоекономічних чинників: $EE = f(RE, BI, ESG, DT, GI)$, де: EE – економічна ефективність; RE – ресурсоефективність; BI – біоінновації; ESG – стале управління; DT – цифровізація; GI – глобальна інтеграція.

Таким чином, біоекономічні вектори розвитку виступають ключовим інструментом підвищення економічної ефективності підприємств в умовах міжнародної інтеграції, реалізація яких дозволяє забезпечити не лише економічне зростання, але й екологічну збалансованість та соціальну відповідальність бізнесу.

Література

1. Kucher, O. V. (2021). Bioeconomy as the modern paradigm of economic development. *Bioeconomy and agrarian business*, 12(2): 18-28. <https://doi.org/10.31548/bioeconomy2021.02.002>

2. Пузирьова, П. В. (2025). Методичні підходи до забезпечення сталого розвитку біоекономіки в умовах цифрової трансформації. *Актуальні проблеми сталого розвитку*, 2(8), 352-363. [https://doi.org/10.60022/2\(8\)-45S](https://doi.org/10.60022/2(8)-45S)

3. Будякова, О., & Дервіш, Д. (2023). Інвестиції в біо економіку для повоєнного відновлення України. *Трансформаційна економіка*, (4 (04), 9-13. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-4-2>

4. Пузирьова, П. В., & Ольшанська, О. В. (2025). Теоретико-методологічні засади трансформації бізнес-моделей в контексті сталого розвитку у сфері біоекономіки, урбанізації та цифровізації. *Актуальні проблеми сталого розвитку*, 2(7), 158-170. [https://doi.org/10.60022/2\(7\)-18S](https://doi.org/10.60022/2(7)-18S)

Гуринчук І. О., здобувач PhD
Власюк Т. М., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ІНТЕГРАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА БІОЕКОНОМІКИ

Технологічні тенденції, що характеризують глобальну трансформацію, варіюються від модернізованої бездротової інфраструктури та штучного інтелекту в основі телекомунікаційних операцій до API, які надають бізнес-клієнтам, розробникам та реселерам ключі до налаштування розширених послуг [1]. Наразі телекомунікаційні компанії сконцентровані на заміні застарілого монолітного телекомунікаційного обладнання на більш потужні та гнучкі хмарні мережі, а також на нарощуванні обчислювальної потужності на периферії своїх мереж 5G.

Сучасний телекомунікаційний сектор відходить від моделі виключно надання послуг зв'язку у бік технологічних екосистем. Для України це означає необхідність інтеграції хмарних обчислень, штучного інтелекту та Edge Computing. Це створює фундамент для «розумних» рішень у суміжних галузях, зокрема в біоекономіці.

Глобальна тенденція використання Edge Computing, що передбачає обробку та зберігання даних безпосередньо поруч із джерелом їх виникнення, а не в централізованих хмарних сховищах, дозволяє українським підприємствам обробляти величезні масиви даних безпосередньо на місцях виробництва, в тому числі на біопереробних заводах. Використання штучного інтелекту для предиктивної аналітики мінімізує використання енергоресурсів, що прямо корелює з принципами екологічної стійкості (ESG). Вважаємо, що також однією з основних вимог для сталого управління природними ресурсами є впровадження мереж п'ятого покоління та масового Інтернету речей. Для України це відкриває можливості для: 1) ощадливого землеробства – моніторинг стану ґрунтів та посівів у реальному часі; 2) циркулярної економіки – відстеження ланцюгів постачання біомаси та відходів; 3) управління лісовими ресурсами – автоматизоване виявлення незаконних вирубок та пожеж.

Проте, як зазначають М'ячин В. Г. та Мирошніченко О. В. «водночас із розвитком галузі виникає низка нових викликів. По-перше, значна частина телекомунікаційної інфраструктури зазнала руйнувань у результаті воєнних дій. По-друге, регіональна нерівномірність у рівні доступу до якісних телекомунікаційних послуг, особливо між містом і селом, загострилася» [2].

Отже, інтеграційно-орієнтований розвиток телекомунікаційного сектору України у контексті глобальних трансформацій та біоекономіки має буде зосереджений безпосередньо на: 1) активній цифровізації та подоланні цифрового розриву між регіонами, та між містом і селом; 2) переході телеоператорів на відновлювані джерела енергії для живлення базових станцій та використання енергоефективного обладнання; 3) синергії передових цифрових технологій (5G, ШІ, хмарні технології) та стратегічних пріоритетів біоекономіки.

Тобто, телеоператори мають стати не просто постачальниками трафіку, а інтеграторами складних екологічно орієнтованих рішень, що забезпечить конкурентоспроможність держави в умовах глобальних трансформацій.

Література

1. Crucial Trends Driving the Future of the Telecom Industry. URL: <https://www.netsuite.com/portal/resource/articles/erp/future-of-telecom-industry.shtml>

2. М'ячин В. Г. та Мирошниченко О. В. Дослідження сучасного ринку телекомунікаційних послуг в Україні. Економіка та суспільство. 2025. № 72. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/5807/5746/>

Чернецький Я.С., здобувач PhD
Власюк Т. М., науковий керівник, к.е.н., доц.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ІНТЕГРОВАНІ БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ У ПАРАДИГМІ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА МІЖНАРОДНОЇ БІОЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Сучасний етап розвитку світового господарства характеризується докорінною зміною фундаментальних економічних парадигм – системним переходом від традиційної лінійної моделі до концепції сталого розвитку та циркулярної біоекономіки.

Як зазначають Белова І. М. та Ярошук О. В. «з моменту ухвалення першої стратегії біоекономіки у 2012 році ЄС значно розширив рамки цього напрямку, інтегрувавши його у стратегії сталого розвитку, науково-дослідні програми та політики регіонального розвитку» [1]. «Перехід до сучасної, ресурсоефективної, процвітаючої та конкурентоспроможної економіки, в якій навколишнє середовище, здоров'я та добробут є пріоритетами, вимагає глибоких та широкомасштабних дій у всіх секторах економіки» [2].

Наразі основні бізнес-процес у сфері біоекономіки у парадигмі глобальних трансформацій направлені на ресурсоефективність та екологічну стійкість у сферах: 1) сільського господарства – перехід до інтелектуально-інноваційних моделей (органічне землеробство, цифрові технології моніторингу ґрунтів, автоматизовані системи управління врожайністю, використання біопрепаратів замість хімічних засобів захисту рослин; карбонове фермерство); 2) лісове господарство та відновлення екосистем – запобігання вирубці та деградації лісів, відновлення біорізноманіття, розвиток «розумного лісівництва»; 3) біоенергетика – виробництво енергії з біомаси, відходів сільського господарства, органічних залишків та спеціально вирощених енергетичних культур, тобто розвиток біогазових і біоетанольних технологій, інтеграції біоенергетики в енергетичні системи регіонів;